

СТАНОВИЩЕ

От проф. д.ю.н. Йонко Кунчев относно дисертационен труд на Васил Митков Колев на тема „Правомощия на редовните съдебни инстанции в наказателния процес” за присъждане на образователна и научна степен „доктор”

Дисертацията в обем от 252 страници е структурирана в уводна част (въведение), четири глави, заключение и списък на използваната литература. Предмет на дисертационното изследване са общите положения относно правомощията на съда като главен субект на наказателния процес и неговите специфични правомощия в досъдебната фаза на процеса, подготвителните действия за разглеждане на делото в съдебно заседание, съдебното заседание в първа инстанция, въззивното и касационното производство. Правомощията на съда са разгледани като органическо единство от права и задължения през призмата на регламентираната в НПК процедура за провеждане на съответните стадии на наказателния процес.

Направен е кратък обзор и на правомощията на съда по отношение на досъдебното производство. Изтъкнато е, че правомощията на съда в досъдебното производство не са правораздавателни, а контролни с оглед спазването на закона при осъществяването на процесуалната принуда, както и върху решенията на прокурора за прекратяване и спиране на досъдебното производство.

Последователно и изчерпателно в дисертацията са разгледани правомощията на съда в съответните стадии от наказателния процес, включително и при диференцираните процедури. Във всеки стадий от съдебното производство е посочена ръководно-решаващата роля на съда.

Основните изводи относно дисертационния труд се свеждат до следното:

1. Темата на дисертацията е много широка. Тя предполага всестранно изследване на особеностите на съответните стадии на наказателния процес, които са предмет на дисертацията и правомощията на съда във всеки стадий. Като цяло докторантът е успял да обхване цялостната система от правомощия на съда в отделните стадии на наказателния процес, които са предмет на дисертацията. Тези правомощия са разгледани и през призмата на някои от основните принципи в наказателния процес.

2. Направена е обща класификация на правомощията на съда по различни критерии: а) според фазата, стадия и етапа на процеса; б) когато съдът е едноличен или колективен орган; в) според насочеността на правомощията. Подходът на дисертационното изследване е ориентиран главно според структурата на наказателния процес, т.е. от гледна точка на неговите фази, стадии и етапи. Другите две групи правомощия са разгледани през призмата на специфичните особености на съответните стадии и етапи в досъдебното и съдебното производство.

3. Докторантът е показал добро познаване на теорията. Коректно и напълно уместно са посочвани становищата на различни автори. Стилът на изложението в дисертацията е правно и научно издържан.

Авторефератът обективно отразява съдържанието на дисертационния труд. По темата на дисертацията са публикувани две стадии в различни издания и една статия е под печат в сп. „Правна мисъл”.

Към дисертацията могат да бъдат направени следните принципни бележки и препоръки:

1. Дисертацията не е съобразена с последните изменения и допълнения в НПК, значителна част от които се отнасят до съдебната фаза на процеса. Независимо, че са в сила от 5.11.2017 г., те са публикувани в ДВ бр. 63 от 4.08.2017 г. и докторантът е имал възможност да направи необходимите корекции в дисертацията в съответствие с тези изменения и допълнения. А те са съществени.

2. На редица места в дисертацията (с.115, 116, 124, 125 и др.) и автореферата се посочва несъществуващ в действащия НПК принцип „оценка на доказателствения материал по вътрешно убеждение”. Принципът, съгласно чл. 14, ал. 1 НПК е „вземане на решение по вътрешно убеждение” от съда, прокурора и разследващите органи. Различието между „оценка на доказателствения материал по вътрешно убеждение” и „вземане на решение по вътрешно убеждение” е принципно. Оценката на доказателствата по вътрешно убеждение означава предубеденост, т.е. че първо е формирано вътрешното убеждение, а след това се оценяват доказателствата според убеждението на съда и органите на досъдебното производство. Ето защо тази формулировка съвършено основателно бе премахната от НПК.

3. В дисертацията доминира описанието пред теоретичното обяснение. Теоретичната стойност на дисертацията би се повишила значително, ако вместо отразяването на посочената в НПК процедура за

отделните стадии от наказателния процес, правомощията на съда бяха разгледани през призмата на третият от съдържащата се в дисертацията обща класификация на правомощията – тяхната насоченост в съответствие със спецификата на съответните стадии.

Считам, че тези бележки следва да се имат предвид при евентуално отпечатване на дисертацията като монографичен труд. Те не разколебават общата ми положителна оценка на дисертацията.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дисертацията представлява системно изследване на правомощията на съда в различни стадии на наказателния процес. Тя представя нейния автор като задълбочен, ерудиран изследовател. Това е основанието за убеждението ми, че Васил Митков Колев е достоен за присъждане на научна и образователна степен „доктор”.

13.12.2017 г.

Гр. София

Рецензент:

(проф. д.ю.н. Й. Кунчев)